

for hvem Skatteprocenten ligger betydeligt lavere, vil efter min Formening den direkte Skat i høj Grad kunne paavirke Erhvervs- livet i Retning af at hemme Foretagsom- heden og at sætte Kapital og Arbejde ind paa Frembringelse af nye Værdier. Det er jo meget muligt, at den højtærede Finansminister som den Tjenestemand, han er, ikke kan se det, og han vil maaske nok sige som saa: Ja, naar man har 100 Kr. i Løn, saa er der dog altid en lille Fortjeneste tilbage, selv om man skal af med de 90. Og det er rigtigt set fra en fast- lønnet Tjenestemands Synspunkt, men ud fra Erhvervslivets Mænds Synspunkt er det fuldkommen forkert. Der er jo nemlig altid, som jeg vist allerede har nævnt, i enhver Erhvervsvirksomhed, i enhver produktiv Handling et stort Risikomoment; der kan være Udsigt til en Fortjeneste, men der kan ogsaa, og da navnlig i Nedgangstider, i høj Grad være Udsigt til, at Virksomheden bringer Tab, og det, som er det afgørende for Erhvervslivets Mænd, er altsaa, om den Fortjeneste, der er Ud- sigt til, opvejer den Risiko, der løbes. Det er dog klart, at der i hvert Fald saa godt som altid er Risiko ved at foretage sig produktive Handlinger, men denne Risiko er langt større i en Nedgangstid end i Opgangstider. Derfor kan de Skattepro- center, som kan bæres i en stærk Opgangstid uden at paavirke Foretagsomheden og Initiativet, efter min Formening være be- tydeligt højere end de, der kan bæres i en Nedgangstid. I dette Forhold, tror jeg, har den højtærede Finansminister For- klaringen paa, at en høj Skatteprocent kan virke i høj Grad hemmende paa Er- hvervslivet, og da navnlig i nedadgaende Tider. Den højtærede Finansminister har imidlertid slet ikke Syn for den Side af Sagen, han ser det hele ud fra et ensidigt Tjenestemandssynspunkt; han ser kun paa, om man kan leve af det, man har, men om Forholdene ligger saaledes, at Erhvervs- livets Mænd kan virke og have Udsigt til en Fortjeneste, det har han slet ikke Øje for. Og dog er det jo af afgørende Betyd- ning for Erhvervslivet, at der kan foreligge saadanne Forhold, at der er Udsigt til en Fortjeneste, der opvejer den Risiko, der er ved de forskellige produktive Hand- lingen.

Den højtærede Finansminister siger, at Skatten ikke kan virke hemmende paa Erhvervslivet, for det er kun Overskuddet, der beskattes. Ja, men Overskuddet er ikke garanteret i Forvejen. For at naa det

Overskud, som en Handling i Erhvervslivet jo helst skulde resultere i, skal man løbe en stor Risiko, og hvis man mener, at denne Risiko er for stor til, at den kan opvejes af den eventuelle Fortjeneste, som man i heldigste Tilfælde kan faa, ja, saa undlader man at foretage den baade for en selv og for Samfundet og ikke mindst for den højtærede Finansminister gavnlige erhvervs- mæssige Handling. Hvis man beskatter paa en saadan Maade, at man svækker Foretag- somheden i Erhvervslivet, vil det selvfølgelig i første Linie gaa ud over den beskattede selv, men dernæst vil det gaa ud over Arbejderne, idet der vil blive Arbejdsløshed, og endelig vil det gaa ud over Finansmini- steren, idet Indkomsterne og Skatterne vil gaa ned og han saaledes vil faa større Hovedbrud med at styre Finanserne paa en saadan Maade, at der kan blive Balance.

Til sidst ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til Finansministerens Ud- talelser om den direkte Skat i Randers Amt. Den højtærede Finansminister mente, at i hvert Fald i Randers kunde Skatten ikke virke trykkende, da Statsskatten ikke var højere end det Tilskud, som Landkom- munerne faar i Refusion i Henhold til Aldersrenteloven. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, har alle- rede paavist det urimelige i denne Sammen- stilling; jeg skal blot føje nogle faa Ord hertil. Den højtærede Finansminister maa jo vide ligesom enhver anden, at Refusionen til Kommunerne i Henhold til Aldersrente- loven ikke er en kommunal Indkomst; den er ikke Udtryk for en kommunal Velstand, men for en kommunal Byrde, thi det, der refunderes, er Penge, som Kommunerne i Forvejen har givet ud, og endda kun en Del af disse Penge. Det er altsaa i Virkelig- heden Udtryk for en kommunal Byrde, en kommunal Skattebyrde, og naar den højt- ærede Minister siger, at Skatten til Staten ikke kan være trykkende, for den er ikke saa høj som Udgiften til Kommunen, fore- kommer det mig at være en Argumentation, som den højtærede Finansminister ikke kan være bekendt. Det er jo imidlertid muligt, at man skal over paa et Tjenestemandsstade, for at Ministeren kan se dette, og jeg skal derfor tillade mig at gøre et Par Bemærknin- ger for at illustrere den Argumentation, den højtærede Finansminister her var inde paa. Vi ved jo, at Stedtillæget for Tjenestemænd, maaske ikke udelukkende, men dog væsent- ligt, er afhængigt af, hvor høj Skatten og Huslejen er paa vedkommende Sted. Hvis man nu vilde sige til en Tjenestemand: